

der ligger forud for forfaldsdagen, betale en fast eller variabel rente, der, eventuelt med tillæg af en løbende provision eller lignende, er højere end den rente, der er nævnt i § 5, 1. pkt., bevarer fordringshaveren dog retten til den højere rente m. v. efter forfaldsdagen.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder ikke for aftaler, der indgås af banker, sparekasser, andelskasser samt realkreditinstitutter, der er godkendt af staten.

§ 8. Hvis pengekrav uden for formue-rettens område ikke betales i rette tid, skal rente som nævnt i § 5, 1. pkt., betales fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden.

Stk. 2. § 3, stk. 5, § 4, stk. 1, § 5, 2. pkt., og § 6 gælder også for pengekrav uden for formuerettens område.

§ 9. Fører lovbestemmelser om rente for særlige krav til en lavere rente end den, der er nævnt i § 5, 1. pkt., skal skyldneren dog

betale den dér nævnte rente fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden. § 5, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 10. Loven finder anvendelse på pengekrav, som forfalder den 1. juli 1978 eller senere.

Stk. 2. § 7 finder også anvendelse på aftaler, der er indgået før den 1. juli 1978, hvis kravet forfalder den 1. juli 1978 eller senere.

Stk. 3. § 38 i lov nr. 102 af 6. april 1906 om køb, som ændret ved lov nr. 212 af 26. april 1973, og §§ 6 og 62 i lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve, som ændret ved lov nr. 212 af 26. april 1973, ophæves.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Skytte.

/ Nørgaard Sørensen.